

PROP DE VOSALTRES

Sagrada Família i Jornada de la Pau

L'Església ha situat en aquest temps nadalenc la festa de la Sagrada Família. Se sol celebrar el diumenge després de Nadal. Tots sabem que per als cristians té molta importància el diumenge, el Dia del Senyor. En aquest dia es participa, junt amb els membres de la família, en la celebració de l'Eucaristia, dedicant la jornada al descans i facilitant així la trobada dels seus amb el diàleg i la cooperació en les diferents activitats lúdiques i culturals.

Les figures de Jesús, Maria i Josep, formant un conjunt amb expressió d'afecte mutu i de dedicació al treball domèstic o a la fusteria, amb el pare i la mare envoltant al Nen que «creixia i s'enfortia, ple de saviesa; i Déu li havia donat el seu favor» (Lc 2,40), són un perfecte model per a les nostres famílies i una constant intercessió per fomentar i promoure unes relacions humanes més properes i fraternes.

Diverses vegades en aquests dos anys he al·ludit per diferents motius a la institució familiar. Han estat breus apunts sobre la importància de la família, sobre l'educació dels fills o l'obligació dels pares en l'educació de la fe. No hem oblidat l'atenció als avis o, en general, a la gent gran que necessita de l'ajuda de tots els membres de la família. En aquest moment sempre he unit el comentari referit a la institució amb un altre gran tema, el de la pau. Per al seu record i el nostre compromís responsable l'Església reserva el dia 1 de gener.

Són dos grans assumptes, la família i la pau, que mereixen un estudi més detallat i una atenció més profunda. Em conformo amb aquestes poques línies per convidar-vos a un major compromís personal per col·laborar a construir una família unida, que viu, resa i participa en la pau domèstica i en la global.

En aquest últim cas, suggereixo la lectura del missatge del Papa per a la Jornada Mundial de la Pau que porta per títol «MIGRANTS I REFUGIATS: HOMES I DONES QUE BUSQUEN LA PAU».

Des de l'aspiració profunda de totes les persones i de tots els pobles de buscar i aconseguir la pau que anuncien els àngels als pastors per Nadal, el Papa concreta el seu missatge en els 250 milions de migrants en el món, dels quals 22 milions són refugiats. Per a ells demana un esperit de misericòrdia i d'acollida, sense magnificar els riscos que suposa; analitza més endavant els diversos motius dels voluntaris i forçats desplaçaments actuals per a sol·licitar una mirada contemplativa que s'alimenta de la saviesa de la fe, i hi afegeix cites bíbliques que l'enriqueixen; és una mirada que sap descobrir el que porten els migrants i refugiats, una mirada que permet l'acceptació mútua i la fraternitat de l'única família humana, el pare de la qual és Déu.

Com és habitual en els missatges, el papa Francesc ens ofereix també quatre paraules com si fossin pedres angulars per a l'acció: acollir, protegir, promoure i integrar. Si som capaços de conjugar bé els quatre verbs estarem en la línia que marca el corresponent departament de la Santa Seu, que manifesta l'interès de l'Església catòlica sobre els pactes mundials de les Nacions Unides per fer realitat el «somni» (de sant Joan Pau II) d'un món en pau.

Acaba el missatge demanant la intercessió d'una santa, Francisca Javier Cabrini, que va néixer fa cent anys i que va consagrar la seva vida al servei dels migrants.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Premi per a la Fundació Arrels-Sant Ignasi en la celebració del Dia Internacional del Voluntariat

L'Ajuntament de Lleida va acollir, el passat dimarts 28 de novembre, la tradicional recepció d'homenatge als voluntaris i voluntàries, dins dels actes de celebració del Dia Internacional del Voluntariat.

A l'acte, la Fundació Arrels-Sant Ignasi ha rebut el premi Lluís Martí al Valor Social que entrega la Federació Catalana de Voluntariat.

L'alcalde, Àngel Ros, i la presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat, Francina Alsina, han presidit la recepció dels voluntaris i ha destacat la tasca social desinteressada i «increïblement gratificant» que du a terme aquest col·lectiu.

Durant l'acte també ha tingut lloc el lliurament dels Premis Lluís Martí al Valor Social que entrega la Federació, destinats a reconèixer el voluntariat d'empresa i fomentar la col·laboració entre entitats i empreses per causes socials.

El primer premi ha estat per un projecte d'Arrels-Sant Ignasi amb l'empresa Romero Polo. La directora de l'entitat, Natàlia Méndez, ha recollit i agraït el premi.

Un cop entregats els premis, s'ha procedit a la lectura del Manifest del Dia Internacional del Voluntariat, que se celebra el 5 de desembre, a càrrec de la voluntària Dolors Alió, i també ha tingut lloc una actuació musical de la cantant Laia Noguera.

CERCA DE VOSOTROS

Sagrada Familia y Jornada de la Paz

La Iglesia ha situado en este tiempo navideño la fiesta de la Sagrada Familia. Se suele celebrar el domingo siguiente a la Navidad. Todos sabéis que para los cristianos tiene mucha importancia el domingo, el Día de Señor. En este día, junto con todos los miembros de la familia, se participa en la celebración de la Eucaristía, dedicando la jornada al descanso y facilitando así el encuentro de los seres queridos, a través del diálogo y la cooperación en las distintas actividades lúdicas y culturales. En nuestro entorno se vive con tanta intensidad el ambiente familiar que resulta muy coherente esta fiesta cristiana.

Las figuras de Jesús, María y José, formando un conjunto con expresión de afecto mutuo y de dedicación al trabajo doméstico o a la carpintería, con el padre y la madre rodeando al Niño «que iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría, y la gracia de Dios estaba con él» (Lc 2,40), son un perfecto modelo para nuestras familias y una constante intercesión para fomentar y promover unas relaciones humanas más cercanas y fraternas.

Varias veces en estos dos años he aludido por diferentes motivos a la institución familiar. Han sido breves apuntes sobre la importancia de la familia, sobre la formación de los hijos o la obligación de los padres en la educación de la fe. No hemos olvidado la atención a los abuelos o, en general, a los mayores que necesitan de la ayuda de todos los miembros de la familia. En esta circunstancia siempre he unido el comentario referido a la institución con otro gran tema, el de la paz. Para su recuerdo y nuestro compromiso responsable la Iglesia reserva el día 1 de enero.

Son dos grandes asuntos, la familia y la paz, que merecen un estudio más detallado y una atención más profunda. Me conformo con estas pocas líneas para invitaros a un mayor compromiso personal de colaboración para construir una familia unida, que vive, reza y participa en la paz cercana y en la global.

En este último caso sugiero la lectura del mensaje del Papa para la Jornada Mundial de la Paz, que lleva como título «MIGRANTES Y REFUGIADOS: HOMBRES Y MUJERES QUE BUSCAN LA PAZ».

Desde la aspiración profunda de todas las personas y de todos los pueblos por buscar y conseguir la paz que anuncian los ángeles a los pastores en la Navidad, el Papa concreta su mensaje en los 250 millones de migrantes en el mundo, de los que 22 son refugiados. Para ellos pide un espíritu de misericordia y de acogida, sin magnificar los riesgos que ésta supone; analiza los diversos motivos de los voluntarios y forzados desplazamientos actuales para solicitar una mirada contemplativa que se alimenta de la sabiduría de la fe, y añade citas bíblicas que la enriquecen; es una mirada que sabe descubrir lo que los migrantes y refugiados traen consigo, una mirada que permite la aceptación mutua y la fraternidad de la única familia humana cuyo padre es Dios.

Como es habitual en sus mensajes, el papa Francisco nos ofrece cuatro palabras como piedras angulares para la acción: acoger, proteger, promover e integrar. Si somos capaces de conjugar bien los cuatro verbos estaremos en la línea que marca el correspondiente departamento de la Santa Sede, que manifiesta el interés de la Iglesia católica sobre los pactos mundiales de las Naciones Unidas para hacer realidad el «sueño» (de san Juan Pablo II) de un mundo en paz.

Termina el mensaje pidiendo la intercesión de una santa, Francisca Javier Cabrini, que nació hace cien años y que consagró su vida al servicio de los migrantes.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lérida

Tribut a l'IREL i a Mn. Ramon Prat

El passat 21 de novembre, l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) va acollir una taula rodona en homenatge a Mn. Ramon Prat i amb motiu del 25è aniversari de l'IREL, aprofitant l'avinentsa de les celebracions del 75è aniversari de l'IEI.

L'acte pretenia rendir tribut a Mn. Ramon Prat pels seus anys al capdavant de l'IREL, impulsant la col·laboració amb altres institucions.

Van participar en la taula rodona: Joan Biscarri, vicerector de la UdL; Josep Maria Carbonell, president de la Fundació Joan Mara-

gall; Josep Maria Forné i Montserrat Macià, directora de l'IEI; i Mn. Ramon Prat. Tots els ponents van coincidir en valorar molt positivament l'organització, per part de les institucions representades, durant aquests 25 anys del cicle de conferències. També van elogiar la tasca de Ramon Prat per la

seva inculcació de la fe en la societat lleidatana actual, fent de pont entre moltes maneres de pensar, signant gran quantitat de convenis amb entitats, com la UdL; intentant seduir més que imposar, impulsant projectes, dialogant amb respecte i franquesa, aconseguint fites específiques, així com desenvolupant una dinàmica creativa i inclusiva.

Per acabar l'acte, tots els assistents aplaudiren llargament a Ramon Prat en fer-se-li obsequi d'un mussol de Guinovart, com a símbol d'una mirada atenta al seu entorn.

El patrimoni artístic i la Bíblia es donen la mà a la Setmana de la Bíblia

Dins la Setmana Bíblica, la doctora en Bíblia, Mar Pérez, i la historiadora de l'Art, Montserrat Macià, van participar el 29 de novembre en una xerrada-col·loqui sota el títol «La iconografia bíblica del Bisbat de Lleida». Montserrat Macià va destacar la rellevància d'aquesta iniciativa «per poder vincular la iconografia bíblica amb les obres que es troben al Museu de Lleida». Per la seva banda, Mar Pérez va explicar que la Setmana Bíblica s'organitza amb «la intenció d'esperonar la lectura de la Bíblia». Montserrat Macià va destacar que el Museu «té el seu valor perquè en el seu conjunt permet explicar l'evolució

històrica d'una expressió religiosa que ha imperat des del segle IV a l'antic Bisbat de Lleida». «Aquesta expressió artística ens explica com a territori unit al llarg dels segles», va dir Macià.

La xerrada-col·loqui va constar de dues parts. A la primera part, Mar Pérez i Montse Macià van mostrar diferents obres d'art del Museu de Lleida que relaten passatges de la Bíblia, la majoria de l'Antic Testament, que es troben en les reserves del Museu. Van explicar obres d'art que relaten passatges com la història de Lot i les seves filles; d'Elièzer i Rebeca i el somni de Jacob. A la segona part, ja dintre de l'exposició

permanent del Museu, van explicar *in situ* obres com el Calvari de Tragó de Noguera, el relleu de la Pentecosta procedent de l'altar major de la Seu Vella de Lleida, les pintures del retaule de l'Església de Sant Joan Baptista i el retaule d'Albatàrrec.

Nomenaments del Sr. Bisbe

Amb data 4 de desembre de 2017, el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha signat els següents nomenaments:

—**Sr. Josep Maria Rovira Gardeñes**, presi-

dent de la Comissió Diocesana «Justícia i Pau» de Lleida.

—**Mn. Francesc-Xavier Jauset Clivillé**, capellà de les Religioses Carmelites Descalces de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

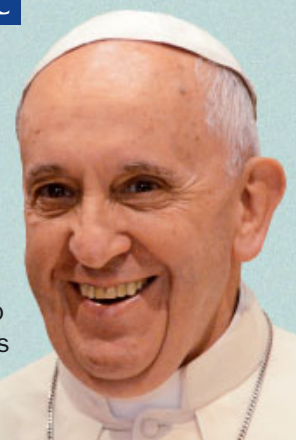
novembre).

@Pontifex: «Quan es prega cal el coratge de la fe: confieu que el Senyor ens escolta!» (3 de

@Pontifex: «Som petits i indefensos davant el misteri de la mort. Però, quina joia si en aquell moment custodiem al cor la flama de la fe!» (3 de novembre).

@Pontifex: «L'Església necessita persones que anunciïn l'Evangeli amb entusiasme i saviesa, que encenguin l'esperança i generin fe» (4 de novembre).

@Pontifex: «Crist ha vençut la mort. És Ell la nostra ressurrecció i la nostra vida. Sigueu testimonis d'aquest missatge d'esperança» (5 de novembre).

150 anys del Certamen Marià, els jocs florals de Maria

L'Acadèmia Mariana de Lleida, dirigida pel Dr. Joan Viñas, ha celebrat enguany la 150a edició del Certamen Marià. A fi de commemorar aquesta efemèride es va organitzar, el passat 28 de novembre, una taula rodona en la que hi van participar Quintí Casals, Josep Borrell i Manuel Lladonosa. Javier Terrado, catedràtic de la UdL, va actuar com a moderador. Quintí Casals, investigador de prestigi de la UdL, va presentar una visió de la Renaixença des del punt de vista polític, relacionant-la amb l'obertura política i l'impuls cultural i educatiu de progressistes, demòcrates i republicans.

Josep Borrell, poeta i director dels SSTT de Cultura a Lleida, va parlar de l'origen dels Jocs Florals, instituïts l'any 1323 a Tolosa del Llenguadoc, establerts al Principat de Catalunya el segle XV ja amb aquest nom, i recuperats a Barcelona (1859) com un indicador de la Renaixença, sota el lema «Pàtria, Fe i Amor». Borrell va ressaltar que, a Lleida, Lluís Roça i Florejac fou l'ideòleg del certamen poètic de l'Acadèmia Bibliogràfica-Mariana, convocat des de 1863 seguint el model dels Jocs Florals i donant primàcia a la Fe.

Manuel Lladonosa, catedràtic emèrit de la UdL, va fer esment de les circumstàncies de la fundació de l'Acadèmia Mariana per Mn. Josep Maria Escollà qui, esperonat per la proclamació del dogma de la Immaculada Concepció, va endegar un projecte que unia la devoció a Maria amb la cultura, afavorint l'apropament a Jesús.

Finalment es va centrar en l'espiritualitat mariana que es transmetia des de l'Acadèmia Mariana i des de l'Església.

El bisbe Salvador va tancar l'acte. La interpretació de l'*Ave Maria* d'Schubert i l'*Al·leluia* de Leonard Cohen va emmarcar musicalment la commemoració del seu 150è aniversari.

Anna Maria Gaya

REFLEXIONS

Que el bon Déu us acompanyi!

A vui creuarem el llindar d'un nou any que començarem demà, el primer dia de gener, amb la celebració de la solemnitat de la Mare de Déu. En acabar un any tenim tendència a mirar enrere per veure com ha anat i fer-ne revisió i balanç. Hi trobem de tot: èxits i fracassos, seguretats perdudes i horitzons engrescadors, il·lusions trencades i esperances prometedores, actes de servei i egoïsmes empobridors, proximitat de Déu i foscors que n'allunyen... És hora de demanar perdó al Pare de la misericòrdia pels errors i els pecats comesos i de donar-li gràcies, moltes gràcies, pels petits i grans encerts. Tot, confiadament, en les seves mans.

També és hora de mirar endavant, de dir sí a la vida que ens ofereix Déu, mitjançant el dia a dia, temps per servir i estimar i de fer-ho de debò amb un sí incondicional, com el de Maria. Sí a les persones, germanes nostres, respectant-les i valorant-les. Sí a les situacions que aniran sorgint i en aquelles en què ens trobarem implicats o cridats a implicar-nos-hi. Sí al diàleg constructor que ens faci avançar, al diàleg amb el Senyor que ens acompanya en la nostra ruta. Sí a la pau, en la Jornada Mundial de la Pau i tot l'any: acollim-la en els nostres cors i fem-nos-en portadors, reconeixent la dignitat dels altres i acollint els qui ho necessiten.

Hem de començar l'any sabent que Déu camina amb nosaltres, sentint-nos acompanyats i estimats per Ell. Em vénen a la memòria tres germans estudiants, el gran ja universitari, nascuts i crescuts en una família cristiana on, des del testimoni dels pares, han conegut l'amor de Déu, els ensenyaments de Jesús, la integració en la comunitat parroquial i la presència de Déu Pare en la vida de cadascú i les possibilitats de parlar-hi mitjançant la pregària. Els ajuda un «bon dia» especial de la mare que cada matí, abans d'entrar a classe, puntualment, els fa arribar un WhatsApp. En el contingut mai hi falta una frase final, manifestació d'un desig, d'una confiança, d'una pregària: «Que el bon Déu us acompanyi!». Cada dia, tot l'any que avui comencem: «Que el bon Déu ens acompanyi!». «Res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (Rm 8,35-39). Que no hi falti el nostre parenostre!

Enric Puig Jofra, SJ

Aquest Nadal, sigues part de la solució, sigues part de Càritas

El passat 29 de novembre, les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya van iniciar la campanya de Nadal. Per primera vegada, les Càritas ubicades en territori català volen fer arribar un missatge únic. Sota el lema «Sigues part de la solució contra la pobresa», es convida tothom a SER PART DE CÀRITAS i ajudar a les persones més vulnerables.

Des de Càritas treballem per la justícia, però la caritat transcendeix la justícia. No només hem de donar allò que tenim, sinó també donar allò que

som. Una societat justa no només es promou amb relacions de drets i deures, sinó també amb relacions de gratuïtat, de misericòrdia i de comunió. Malauradament, la nostra tasca social continua sent avui més imprescindible que mai. S'ha volgut centrar la campanya en un dels col·lectius més oblidats de la nostra societat: la gent gran. La campanya de Nadal es va iniciar el di-

mecres 29 de novembre i finalitzarà el 6 de gener. Aquest Nadal, fes-te de Càritas i sigues part de la solució contra la pobresa.

AGENDA

■ **Diumenge, 31 de desembre.** A les 12 h, Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família.

■ **Dilluns, 1 de gener.** Jornada Mundial de la Pau.

■ **Dissabte, 6 de gener.** Epifania del Senyor.

—A les 12 h, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2, 16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Be-goña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dimarts [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimecres [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi, mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solmini-hac, bisbe.

4. □ Dijous [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Divendres [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emi-

liana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ Dissabte [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó.

7. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a. setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mc 1, 7-11 (o bé: Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11)]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

La Sagrada Família

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abram a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abram va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

► Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordeu les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

► Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del Génesis (Gen 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra: «No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante».

Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredaré ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero». Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor, y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

► Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / el juramento hecho a Isaac. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe, obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía. Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor.

Y cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

COMENTARI

L'Església és família de famílies

Abram cregué en el Senyor, posant en Ell tota la seva confiança, després que el Senyor el va fer sortir a fora de la seva tenda particular.

El qui viu tancat en ell mateix, dins la «tenda» dels seus interessos personals, s'incapacita per creure de debò en el Senyor que beneí Abram perquè a través d'ell la benedicció divina arribés a totes les famílies de la terra (Gn 12,4).

La carta-homília als Hebreus presenta la fe dels avantpassats, model de referència de tot cristià. La vida dels models subratlla notes bàsiques de la fe: l'experiència interior del Déu invisible, l'obediència fidel, la confiança en Déu misericordiós, el creixement vers la plenitud.

El primer exemple de la fe d'Abraham és la itinerància exodal: sabent que cap lloc de la terra és la seva morada definitiva, *esperava la ciutat ben fonamentada que té Deu mateix com arquitecte i constructor*. El darrer exemple és la disponibilitat a *oferir el seu fill Isaac* per la fe en Déu prou poderós per ressuscitar un mort.

L'escena evangèlica —amb la posterior anada al Temple als dotze anys— clou el cicle de la infància i adolescència de Jesús: són relats ben singulars tant pel llenguatge catequètic com pel fet d'adreçar-se als qui ja creuen i confessen que aquest nen és Crist, el Senyor.

La prescripció de què *tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor* és llei de l'AT (Ex 13,11) que expressa l'agraïment a Déu que preservà els primogènits d'Israel quan *el Senyor va fer morir els primogènits d'Egipte* (Ex 12,27s).

En context de pregària i agraïment a Déu, el vell *Simeó* —home just i pietós— i també la profetessa Anna proclamen la identitat de Jesús com «el Messies del Senyor». La historicitat de l'episodi es destaca pel fet inusual de què el relat parla espontàniament de Maria i Josep com «els pares de Jesús»: Fill Unigènit de Déu que per l'Encarnació *creixia i es feia fort* en la família on Josep i Maria exerceixen de pares.

Mn. José Luis Arín